

## תת"ע 2128/03/13 - אדיר אליה אפנזר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשקלון

תת"ע 2128-03-13 מדינת ישראל נ' אפנזר  
תיק חיצוני: 90500937017

מספר בקשה: 5

בפני	כב' השופט אבשלום מאושר
מבקש	אדיר אליה אפנזר
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

### החלטה

בפניי בקשה לביטול פסק דין בהעדר המבקש, בגין פס"ד שניתן בהיעדר התייצבות ביום 20.01.14.

על פי כתב האישום נהג המבקש ביום 27.11.2012 בשעה 02:10 ברכב פרטי בכביש 40, בדרך שאינה עירונית עם שטח הפרדה בנוי בה מותרת מהירות מירבית של 90 קמ"ש במהירות של 168 קמ"ש בניגוד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה, סמל סעיף 6555.

### **בתאריך 23.01.14 הגיש המבקש כאמור בקשה לביטול פס"ד בהעדר וטען כי:**

- א. הדיון בתיק זה הועבר לבית משפט השלום בבאר שבע ללא ידיעתו והסכמתו של ב"כ המבקש. המבקש פנה לבית המשפט השלום באר שבע בבקשה להשיב את הדיון לבית משפט השלום באשקלון, כאשר ביום 06.01.13 ניתנה החלטה לפיה יוחזר התיק לבית משפט השלום באשקלון.
- ב. להפתעת ב"כ המבקש, ביום 20.01.14 התקיים דיון, ניתנה הכרעת דין וכן ניתן גזר דין בהיעדר המבקש ובא כוחו.
- ג. מבדיקה שערך ב"כ המבקש במשרדו לא התקבלה במשרדו הזמנה לדיון ומבירור שערך עם הנאשם, עולה כי אף הנאשם לא קיבל את ההזמנה לדיון.
- ד. מבירור שערך ב"כ המבקש עם מזכירות בית המשפט ביחס להזמנה, עולה כי לא נשלחה הזמנה כדין לנאשם או לבא כוחו, ומעיון במחשב בית המשפט עולה כי, לכאורה, נשלחה הזמנה באמצעות המחשב באופן אוטומטי בפקס למשרד ב"כ המבקש, אך הזמנה זו, לשיטת המבקש, לא התקבלה במשרדו של בא כוחו וכן מזכירות בית המשפט לא וידאה טלפונית אם התקבל הפקס בפועל.
- ה. המבקש טוען כי לא עשה שימוש ברכב במועד התאונה וכי הרכב נמכר והיה בחזקתו של אדם אחר

במועד התאונה.

בנסיבות אלו, טוען המבקש לביטול פס"ד בהעדר, על מנת לתת את יומו בבית המשפט, ולמנוע עוות דין.

### **מנגד טענה המשיבה כי:**

א. מדובר בתיק אשר ניתנה בו החלטה לפיה התיק יועבר בחוזר לבית משפט השלום באשקלון לקביעת התיק לדיון, וזאת לאור בקשת ב"כ הנאשם.

ב. ההזמנה לדיון נשלחה בפקס, ומה גם שעל ב"כ המבקש היה להתחקות אחר בקשותיו ולברר מועד הדיון.

במכלול הנסיבות האמורות, טענה ב"כ המשיבה כי על בית המשפט לדחות בקשת המבקש.

### **דין וכרעה.**

לאחר שעיינתי במסמכים שהוגשו על ידי ב"כ המבקש, ובתגובת המשיבה, החלטתי לדון בבקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדר הנאשם.

לנוכח טענות ב"כ המבקש, אין מנוס מלפרט אודות השתלשלות האירועים עד לעת בה הוגשה הבקשה לביטול פסק הדין מטעם המבקש.

מכתב האישום עולה כי לנאשם נקבע דיון בבית משפט שלום אשקלון ביום 09.04.13.

ביום 09.04.13 ומשלא התייצב הנאשם לדיון נקבע כי הדיון יידחה למענה נוסף ליום 13.06.13.

ביום 28.05.13 ביקש הנאשם באמצעות בא כוחו לדחות מועד הדיון הקבוע ליום 13.06.14. עוד באותו יום ניתנה החלטתי בבקשה והדיון נדחה ליום 24.06.13.

ביום 24.06.13 התייצבו הנאשם, בא כוחו והמאשימה. כתב האישום הוקרא לנאשם והלה לא הודה בנהיגה, כפר במהירות וכן טען כי הרכב לא היה ברשותו במועד הרלבנטי לכתב האישום. עוד באותו יום התיק נקבע להוכחות ליום 22.10.13.

ביום 01.08.13 התקבלה מטעם המאשימה בקשה מיוחדת לקביעת מותב תלת"א ודיון הוכחות מאוחד בתיקי A3 וזאת לנוכח העובדה כי מצלמת ה-A3 חדשה יחסית וכי יש להעיד עד מומחה לאורך כל היום ולכן מאחר ויש כמה תיקים כאלה, נכון יהא לדון בתיקים אלה במאוחד. בקשה זו הועברה לכב' סגן הנשיא, השופט דוד לנדסמן. בהחלטתו, ציין השופט לנדסמן כי אין צורך בקביעת מותב תלת"א וכי כל התיקים יישמעו במרוכז בפני כב' השופט אלון אופיר בבית המשפט לתעבורה בבאר שבע.

ביום 06.01.14 פנה ב"כ הנאשם לבית המשפט לתעבורה בבאר שבע וביקש להשתחרר מהתייצבות לדיון והשבת הדיון לבית המשפט לתעבורה באשקלון ופירט בבקשתו כי המבקש לא כפר ואינו כופר בתוצאות בדיקת מכמונת המהירות וכן כי המבקש טען וטוען כי לא עשה שימוש ברכב במועד העבירה. עוד באותו יום (06.01.14) ניתנה החלטה ע"י כב' השופט אלון אופיר לפיה יש להשיב התיק חזרה לבית המשפט לתעבורה באשקלון, על מנת לקבוע התיק לדיון על פי

ביום 13.01.14 ולנוכח החלטת כב' השופט אלון אופיר, קבעתי דיון בתיק ליום 20.01.14.

ביום 20.01.14 הנאשם ובא כוחו לא התייצבו לדיון ולכן מאחר והנאשם זומן כדן ובחר, מהטעמים השמורים עמו, שלא להתייצב החלטתי לדון הנאשם בהיעדר. הרשעתי הנאשם וכן ניתן גזר דין.

בע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם**, תק-על 2009(1), 137, 141 (2009) נפסק על ידי כבוד הנשיאה ד' בייניש כי :

" סעיף 130(ח) מאפשר, אפוא, לנאשם שהורשע בעבירת חטא או עוון ונגזר דינו שלא בפניו (לרבות בעבירות שנדונו בהתאם להוראות סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי) לבקש את ביטול הכרעת הדין וגזר הדין שניתנו בעניינו. זאת, בהתקיים אחד משני תנאים: קיום סיבה מוצדקת לאי-התייצבות המבקש לדיון שנערך בעניינו או גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי-ביטול פסק הדין (ראו עניין איטליא, בעמ' 803). השאלה המתעוררת במקרה דנן הייתה גם השאלה העיקרית שנדונה והוכרעה בפסק הדין בעניין איטליא, והיא השאלה האם בית המשפט מוסמך לדון שלא בנוכחות הנאשם בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם לפי סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי. בית משפט זה בפסק דינו בעניין איטליא השיב בחיוב לשאלה האמורה. ההכרעה באותה פרשה התבססה על אופיה של הזכות להיות נוכח ועל תכליתה החקיקתית של הוראת סעיף 240. המשנה לנשיא ת' אור הצביע בפסק דינו על החשש כי קביעת חובה לערוך דיון בנוכחות הצדדים בבקשות לביטול פסקי דין שניתנו לפי סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי תפתח פתח לניצול לרעה של ההליך השיפוטי ועלולה "לחתור תחת תכליתו" של סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי להביא לייעול ההליכים בעבירות קלות (ראו עניין איטליא, בעמ' 799-800)."

עוד נפסק מפי כב' הנשיאה ד' בייניש בהמשך לפס"ד כי :

"ההליך של בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם הוא חלק מן ההסדר הכולל הקבוע בסעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי לדיון בעבירות קלות. לפיכך, יש לעצבו באופן המגשים את תכליותיו של סעיף 240 הנ"ל ואינו מביא לריקון מתוכן; קביעה שמשמעותה חובה לקיים דיון במעמד הצדדים בכל בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם ללא קשר למהות הבקשה ולנימוקיה עלולה להביא לתוצאה של ביטול התכלית החקיקתית של ההליכים המקוצרים המיוחדים שנקבעו בסעיף 240 הנ"ל. לעומת זאת, ההליך של עיכוב ביצוע עונש שהוטל על-פי סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי, במיוחד כאשר עסקינן בבקשה הנדונה בפני ערכאת הערעור ולא בפני הערכאה הדיונית, הוא הליך שאינו מוסדר בסעיף 240 עצמו. אכן, ניתן גם לטעון כי טעמי יעילות מצדיקים ככלל אף את קיומו של הליך זה שלא בנוכחות הצדדים. אולם, בניגוד להליך של בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם אין בתוצאה של קיום דיון במעמד הצדדים בבקשה לעיכוב ביצוע עונש בערכאת הערעור משום ריקון של תכליות ההסדר הקבוע בסעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי מכל תוכן; שכן ההסדר שנקבע בסעיף 240 הנ"ל מתייחס להליך בפני הערכאה הדיונית ולא בפני ערכאת הערעור. עוד יצוין, כי נוכח קיום ההליך לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר הנאשם ונוכח האפשרות לסתור את חזקת המסירה איננו רואים בסיס להיזקק בהליך שלפנינו לטענות המשיב בתשובתו לערעור, הנוגעות לאי-חוקתיותה של תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי (ראו ע"א 3613/97 אזוב נ' עיריית ירושלים, פ"ד נו(2)

לגוף הבקשה, המבקש סבור כי מתוך, עוולה תבוא הישועה, למבקש ניתן יומו בבית משפט, אולם המבקש מהטעמים השמורים עימו בחר שלא להתייצב לדיון, ולוותר הלכה למעשה על יומו בבית המשפט.

" הוראות החוק בעניין מתן פסק דין בהיעדר אינן בעלות גוון טכני, אלא בבסיסם עומדים שיקולים מהותיים ביותר. הם נועדו למנוע "מצבים בהם יוכל נאשם לסכל או לעכב את ההליך באמצעות אי התייצבותו בתחילת המשפט או בהמשכו" [עיינו והשוו: רע"פ 9174/09 יעקב בן יששכר נ' מ"י].

מכל מקום, משלא הייתה התייצבות מטעמים הנעוצים במבקש, לא יכול הוא לטעון שלא ניתן לו יומו (עיינו: רע"פ 9142/01).

רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל, תק-על 2003(3), 2077, 2079 (2003) נפסק על ידי בית משפט עליון כי:

" בהקשר זה, מוכרת התופעה הנפסדת של נאשמים הבוחרים במודע להעדר ממשפטם כטקטיקה מכוונת אשר תכליתה לאפשר להם לבקש את ביטול פסק הדין באותם מקרים בהם גזר הדין המושת עליהם אינו נראה להם. אילוצו של בית המשפט לזמן לדיון את כל המבקשים ביטול פסק דין, גם כאשר ברור כי פסק הדין בעניינם ניתן כדיון, ואין כל הצדקה לבטלו, תפגום באופן משמעותי בתכלית של ייעול הליכים בעבירות קלות ותחזק את התמריץ השלילי של השתמטות מהופעה במשפט ממניעים טקטיים-ספקולטיביים".

אי התייצבות, רואים אותה, כהודייה בעובדות כתב האישום, כך על פי סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב- 1982 (להלן: "חסד"פ") ולבית המשפט סמכות לשפוט בהעדר. [ עיינו: רע"פ 2584/09].

טענת המבקש כי הוא כופר במיוחס לו, אין בכך בכדי להוות עילה מוצדקת לביטול פס"ד.

למעלה מן הדרוש יוער כי אין לב"כ המבקש להלין אלא על עצמו שכן הוא זה שביקש להשיב את התיק לבית המשפט לתעבורה באשקלון ועל כן היה עליו, לכל הפחות, לברר מועד הדיון.

לו זו אף זו, מבדיקה עם המזכירות עולה כי החלטתי מיום 13.01.14 לפיה התיק נקבע לדיון ליום 20.01.14, נשלחה באמצעות פקס לב"כ המבקש וכן לב"כ המאשימה ועל כך יש אישור קבלת פקס במערכת נט המשפט.

על כן טענת ב"כ המבקש, לפיה לא נשלח אליו כל זימון לדיון, לא תישמע כלל.

ולעניין זה ראה פסקי הדין הבאים:

רע"פ 5377/03 וגדי ג'מאל נ' מ"י, הש' א. חיות, טעות ביומנו של סניגור איננה מהווה סיבה מוצדקת להעדרות מדין.

רע"פ 2991/11 דוד שמש נ' מ"י, הש' ס' ג'ובראן, טעות איננה מצדיקה העדרות.

למבקש רישיון משנת 1998 לחובתו 14 הרשעות קודמות ובכלל זה עבירות בטיחותיות מסוג אי ציות לתמרור כאמור

בהרשעה 11, כניסה לצומת שלא מהנתיב הימני רכב כבד כאמור בהרשעה 12, אי ציות לתמרור כאמור בהרשעה 14.

המדובר בעבירת מהירות מופרזת המסכנת את הנהג עצמו ואת ציבור המשתמשים בדרך.

העונש שהושת על המבקש הוא סביר ביחס לעבירה המיוחסת לו, ולכן לא מצאתי כי ייגרם למבקש עיוות דין.

בניגוד לדעת המבקש, ובהעדר טענת הגנה ממשית לגופו של עניין, לא נראה לי כי קיים חשש כלשהו לעיוות דין, ולכן הבקשה נדחית.

המזכירות תמציא העתק מהחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו סיוון תשע"ד, 24 יוני 2014, בהעדר הצדדים.